Viața, moartea, nemurirea

On Aprilie 03, 2008

Încearcă să evaluezi ponderea creației tale menită să funcționeze ca o formă de verificare practică a unei imagini vizuale, ținând cont de faptul că lumea obiectivă prezintă un aspect empiric specific dezvoltării spirituale.

Tema de bază a filmului "Que viva Mexico" este: viața, moartea, nemurirea. Gânduri proprii, mai vechi, se amestecă aici cu cele născute din ambianța Mexicului. Artistul își pune problema morții și a nemuririi. Biologic suntem muritori. Nemurirea o putem atinge doar prin contribuția noastră la activitatea socială. Suntem câte unul din cei ce predăm ștafeta evoluției de la generația precedentă la cea următoare. "Scopul luptei noastre pentru nemurire, a oamenilor trecuți prin vulcanul revoluției socialiste – se gândește regizorul Serghei Eisenstein – este libertatea omenirii".

Gândurile iscate de luptele de tauri, care simbolizau, metaforizau ideea generală în concretul lor, renasc acum în gândirea artistului cu altă forță, la alte dimensiuni. Acum are loc geneza acestui fir conducător care ordonează toate impresiile din aceste lumi, care transformă învolburarea senzațiilor într-o precisă desfășurare a temei. În gestația operei se oglindește astfel nu numai multitudinea de fapte percepute, ci însăși dinamica procesului de creație.

Drumul acesta înălțător către o viață nouă, către ideile noi nu mai este o simplă formulă compozițională, ci tema însăși în forma unei imagini vii, plastice, născută din nenumăratele chipuri, imagini, evenimente, obiceiuri, festivități, întâmplări, în care zeii vieții și ai morții își încrucișează drumurile. Este aici un joc al vieții și al morții, o întrecere între viață și moarte.

Leadership: Ştii să-ți valorifici calitatea de a împărtăși lumii lecții importante de creație în sensul unei valori acordate relației directe dintre "multitudinea de fapte percepute diferit la vârste diferite" și forma unei imagini vii a spiritualizării?

Explicațiile și ideile pe care le aduci domeniului artistic, prin revenirea la "detaliul surprinzător", nu printr-o luptă a gândurilor, ci printr-una a faptelor ce reies din câmpul vieții și din pildele unor oameni care și-au lăsat adânc amprenta în istoria omenirii, ajută la evocarea unei imagini vii a luptei actuale dintre forțele spirituale și cele materiale, dintre lumină și întuneric.

Iar dacă ești un regizor care se bazează pe forțele spirituale, precum sunt creația sau libertatea de exprimare sub toate formele sale, atunci forma imaginii pe care o dai spiritualizării va fi dezvoltată corespunzător temei: "întâlnirii dintre bine și frumos". De fapt, dezvoltarea artei sub aspectul spiritualizării este în strânsă legătură cu forța și expresia unei imagini care redă întâlnirea creativă dintre forma și conținutul "Operei de artă" menită să scoată în evidență frumosul unei lumi care își merită cealaltă jumătate într-o realitate mult visată.

Cea mai importantă lecție de creație este miracolul unei lumi aflată în veșnică schimbare, surprinsă într-o clipă de eternitate.

Dacă ne gândim la faptul că cea mai înaltă aspirație a fiecărui suflet de artist este să dea sens unei vieți capabile să oglindească o lume paralelă, și dacă dinamica procesului de creație trebuie să urmeze forma unei imagini vii a personalității artistice, atunci ceea ce poți împlini la un nivel de subiectivitate este trecerea de la planul apropiat la cel îndepărtat. Aici, totodată, ne putem referi la trecerea de la partea sensibilă a sufletului, la partea "eternă" a

unei minți atotcuprinzătoare.

Chiar și conștiința, hrănindu-se prin cuvântul "schimbare", își face aici loc prin existența eternă a unei minți atotcuprinzătoare care amestecă timpurile și emoțiile, viețile și destinele, în așa fel încât lecția de creație să înceapă cu valoarea acordată relației directe dintre multitudinea de fapte percepute diferit la vârste diferite și forma unei imagini vii a spiritualizării. Asta înseamnă, de fapt, să privești arta prin prisma unei vieți care își continuă cursul într-o manieră compozițională, la nivelul vizualului, ceea ce face ca imaginația spectatorului să treacă dincolo de limitele unei realități directe.

Astfel, forma unei imagini vii a spiritualizării reiese din nemurirea pe care o asiguri prin contribuția ta la activitatea artistică, prin intermediul unei creații care își extinde realitatea spre o ușoară fantezie menită să aducă viziuni noi despre posibilitățile de abordare a lumii care nu încetează să se reflecte permanent în altă lume.

Leadershipul este imaginea schimbarii pe care se contureaza viitorul interacțiunii dintre actul creației și conștiința spirituală asumată prin lucrarea sentimentului de însemnătate pe care ți-l conferă o realitate mult visată.

Viața, moartea, nemurirea sunt cei trei factori care contribuie la realizarea libertății de creației științifice și artistice, din care cauză ea se mai numește și creație continuă, într-o transformare ciclică, și numai oamenii de înaltă valoare le marchează succesiunea printr-o ceremonie cu forme, cromatică, imagini, concept, decor, mesaje idei, senzații, emoții și căutări.

Dezvoltarea spirituală începe prin învățarea artei, așa cum "Facerea" începe prin relatarea creației lumii. Deci, numai prin coerență artistică se poate atinge miracolul unei lumi noi.

Iar lecția cea mai importantă de creație este următoarea, în viziunea lui Rudolf Steiner: *"Orice sentiment față de infinitatea lumii, față de măreția calitativă a lumii și de posibilitatea pe care o avem, ca oameni, de a trăi în această lume sub o infinită varietate de forme, trebuie să fie pus în serviciul frumosului, al armoniei și al miraculosului"*.

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/viata-moartea-nemurirea.html